

Editorial

Benvolguts :

Aquest editorial, l'escriu a final del mes de juny. En aquest dies han passat alguns esdeveniments, que ens han de fer reflexionar a tots, i que són uns fets que posen en evidència, que estem molt lluny d'haver aconseguit una societat a on es respecten els drets humans.

El primer fet que em refereixo, va tenir lloc a Cornellà, en el barri de Sant Ildefons. Un home es va suïcidar en el moment que era desdonat del seu pis. És un dels molts desadornaments que s'executen en el nostre país. Malauradament, els desadornaments, ja no són notícia, aquest sortí al diaris, degut a les seves tràgiques conseqüències.

No m'ho puc ni imaginar, ja que mai ho he viscut una situació d'aquestes característiques, i és per tant impossible que em posi a la pell d'aquest home, que es va treure la vida. Suposo que tot se li va enfonsar. És molt dur no tenir a on reposar el cap, viure al carrer, sentir-se marginat de la societat.

Ara, tots són lamentacions. És possible, que les administracions, s'excusin, tot argumentant que la persona en qüestió, no havia seguit els protocols, que quan es van assabentar, ja tot estava fet. Tots els que coneixem la maquinaria administrativa, sabem que aquesta és molt complicada. Els tràmits burocràtics són llargs i feixucs. Hi ha persones que tot això se'ls hi fa una muntanya, i molt més quan estan ofuscats pels problemes.

Hi ha una altre consideració que vull fer, encara que algú m'acusi de demagog, el pis, segons diuen els diaris, era propietat del Banc Popular, banc que ha costat molts diners a l'erari públic i ha arribat a famílies, degut a una gestió que bordejia la corrupció. És dediquen diners a rescatar bancs, autopistes etc. Ara bé no hi ha diners per rescatar persones.

L'altre esdeveniment, és la crisi dels refugiats i migrants. Ha estat notícia la negativa d'Itàlia de donar acollida als membres de l'Aquarius. El govern espanyol ha acceptat que desembarquessin al port de València. Perfecte, i ens n'alegrem. Ara bé, cada dia entren per les costes andaluses, centenars d'immigrants, alguns moren en el mar. En aquests, els mitjans de comunicació, només els hi dediquen uns pocs minuts. Tot plegat ens porta a denunciar que les polítiques d'acollida, no sempre són tant humanitàries, com a vegades se'ns pot fer creure.

Hem vist les imatges de l'arribada de l'Aquarius, les moltíssimes persones que els esperaven. Ens n'alegrem, però tot no s'acaba aquí. Ara, aquests immigrants, tenen 45 dies per demanar l'asil polític, i després se'ls aplicarà la llei d'estrangeria, el que significa que molts d'ells aniran a parar a un Centre d'internament per estrangers, i acabaran extradits. Com tots els que entren il·legalment. Cal demanar polítiques d'acolliment autèntiques, i no d'aparador.

Comiat

Aquest és el darrer editorial de l'Aixeca't que signo. Com sabeu, en la nova organització de l'Arquebisbat de Barcelona, desapareix la Delegació de Pastoral Social, que queda integrada en la Delegació general de la Caritat. Hi haurà un secretariat de marginació i un secretariat de migració.

Coincidint amb aquesta nova organització, deixo les responsabilitats que he exercit durant catorze anys. Al davant de la Delegació de pastoral social i caritativa hi haurà Mn. Joan Costa, rector de la Parròquia de Betlem de Barcelona, i professor a la Facultat de teologia, en el secretariat de marginats Mn. Angel Zambrana, Diaca permanent i Mn. Joan Cabot es fa càrrec del secretariat de migració. Mn. Cabot ha col·laborat des de fa molts anys en la pastoral de migrants, en l'actualitat és arxiprest del Poble Nou, i rector de la Parròquia Mare de Déu de Lurdes.

Agreixo a l'Església de Barcelona, i als seus bisbes la confiança que han dipositat en la meua persona, al llarg d'aquests anys. Ha estat un privilegi poder servir i acompanyar, durant tot aquest temps als més desfavorits de la societat, així com estar al costat de les persones que han vingut a casa nostra, procedents d'altres països.

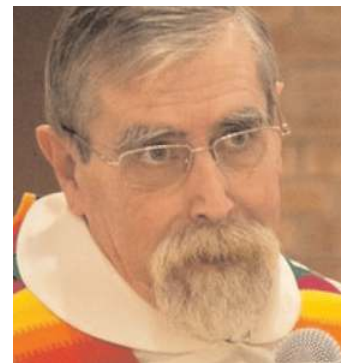
Em congratulo per l'encert dels nomenaments de les persones que em substituiran. Totes elles són ben conegudes per la seva sensibilitat social, i per les seves qualitats de gestió.

Us agraeixo la vostra lleial col·laboració durant tot aquest temps, i estic segur que continuareu col·laborant en el futur.

El Papa Francesc, ens exhorta a treballar per una Església pobra, per als pobres. Un repte, que tots, cadascú des del seu lloc hem de fer possible.

Repeteixo, gràcies a tots.

Josep M Jubany

Celebració diocesana de la Jornada Mundial del Migrant amb el lema "compartint el viatge, compartint la vida"

Església de la Mare de Déu de la Salut de Badalona 28 de gener de 2018

El darrer diumenge de gener s'ha celebrat la Jornada mundial del migrant i refugiats. El lema d'enguany és "compartint el viatge, compartint la vida". A nivell diocesà, en un acte organitzat pel col·lectiu "Caminem junts en la diversitat", Càritas Diocesana i la Delegació de Pastoral Social de l'Arquebisbat, la nostra arxidiòcesi va commemorar aquesta Jornada el passat diumenge 28 de gener, a l'Església de la Mare de Déu de la Salut de Badalona.

Celebració

L'acte va començar a dos quarts de dotze del matí amb la benvinguda als assistents, tot compartint una "xocolatada". Al migdia, en una església plena de gom a gom, es va celebrar l'Eucaristia, en una missa presidida pel rector de la parròquia, Mn. Salvador Roure, i concelebrada, per Mn. Josep M. Jubany, Delegat de Pastoral social i els capellans de comunitats de migrants que hi ha a Barcelona. Com a tret diferencial respecte les altres celebracions, l'Evangelí es va proclamar en diferents idiomes i l'homília, pronunciada pel Delegat, va glossar els quatre verbs proposats pel papa Francesc per aquesta Jornada: Acollir, protegir, promoure i integrar.

En la celebració van participar els cors de les comunitats ucraïneses, xinesa, filipina, i el grup d'animació musical de la parròquia. Acabada la celebració, les comunitats ucraïneses i filipina van oferir un petit concert de nades i cançons dels seus països.

Manifest

Seguidament es va entregar a tots els assistents el manifest, a on a la llum de la Paraula de Déu i del magisteri del papa Francesc, es feien unes denúncies sobre la situació dels migrants, i assumien el compromís de treballar per a un món sense barreres per a les persones i que a tothom li sigui reconeguda la dignitat de ser Fill de Déu, sigui quin sigui el seu origen, ètnia o religió.

Després va tenir lloc un dinar de germanor, a on hi participaren uns 200 comensals.

A continuació, l'associació cultural Hanan Pacha, "Jardín del cielo" va oferir una actuació amb balls tradicionals peruans, amb la participació tant d'adults com de nens.

A la tarda, com a cloenda de la Jornada, en aquesta església badalonina es va fer una pregària per reflexionar sobre textos del papa Francesc que exhorten a tenir cura dels migrants i a denunciar les greus mancances d'Occident envers els que hi arriben a la recerca d'una vida digna.

La propera activitat de "Caminem junts en la diversitat" serà una Jornada de Convivència a Vic el proper 10 de juny. Hi sou tot convidats. Trobareu informació a la Delegació de Pastoral Social.

Presentació del llibre "Els pobres salvaran el món"

Sant Pau del Camp 25 de gener de 2018

El CPL i la Delegació de Pastoral Social van presentar el llibre d'Oriol Xirinachs "Els Pobres salvarán el món" ahir dijous 25 de gener a les 7 de la tarda a sala Abat Safont a Sant Pau del Camp.

El primer en intervenir va ser en intervenir va ser en Josep Mª Jubany, delegat de Pastoral Social. En les seves paraules va presentar l'Oriol Xirinachs com una persona que ha dedicat tot el seu magisteri als pobres. Del llibre va destacar la facilitat amb la que es llegia perquè estava escrit en forma de capítols curts on hi ha un verset bíblic, una experiència personal i una pregària final. També destacà els dibuixos dels ninotaires Agustín de la Torre i Cesc que

il·lustren molt bé el sentit del que es vol transmetre. Del contingut del títol, explicà, justifica el títol. Surten pobres reals que descriuen perfectament la humanitat de la pobresa. Ja en l'Evangeli els rics mai tenen nom. També comenta que l'Oriol ens demana en el llibre que estiguem més pendent d'escoltar que de donar solucions i això primer és de vegades quasi més important. Moltes vegades els que menys tenen més comparteixen i des dels pobres descobrim la dignitat de ser fill de Déu, sense superioritats.

En Josep Mª Romaguera, president del Centre de Pastoral Litúrgic, destacà alguns fragments del llibre dels que s'extreu idees com la de que si creiem en Jesucrist no podem ignorar la salvació universal es fa des de la pobresa perquè en els pobres es veu l'essència de l'home. Déu en fer-se pobre viu la dignitat de l'home. En el llibre es contempla amb ulls de Fe la vida i les persones per descobrir aquesta dignitat dels homes i la indignació davant les injustícies que pateixen. La pregària ens connecta i ens fa estar atents. Josep Mª Romaguera agraeix que hi hagi col·leccions com Emaus que permeten enllaçar vida i litúrgia.

L'Oriol Xirinachs comentà que en el llibre es manifesta una triple idea, no s'ha de prendre el nom dels pobres en va perquè si alimentem el nostre ego espiritual alguna cosa falla. La segona idea és la de posar als pobres al centre, tenint-los com a mestres, examinant la nostra consciència. La tercera idea destaca que aquest llibre explica experiències dels pobres com un regal de Déu i proposa parlar-les i resar-les. Finalment va dir que volia dedicar el llibre als seus mestres Sor Genoveva Massip, Adrià Trescents, Josep Mª Palom.

Una pregària contra la compravenda de persones Parròquia de Santa Anna, Barcelona, 6 de febrer de 2018

La Pastoral Social celebra la pregària contra el tràfic d'éssers humans a la parròquia Santa Anna amb motiu de la festa de Santa Bakhita

Com ja és tradició, aquesta setmana, s'ha celebrat amb motiu de la festa de Santa Bakhita el Dia Internacional de pregària contra el tràfic d'éssers humans. Es tracta d'una iniciativa del Pontificis Consells per a la pastoral dels Migrants itinerants i per a la Justícia i la Pau, recolzada pel Papa Francesc des del principi del seu pontificat. A Barcelona, enguany, la trobada ha tingut lloc a la parròquia Santa Anna, on es van reunir els membres de la Delegació de Pastoral Social per reflexionar entorn aquesta problemàtica que amenaça la societat d'avui.

Pregària

“Comprometem-nos tots a adonar-nos de la dignitat que tenen aquestes persones, no malparleu d'elles, siguem compassius amb tot el dolor que porten a sobre...” Amb aquestes paraules, es pronunciava el responsable de la Pastoral Social, Mn. Josep M. Jubany, dirigint-se a tots els presents per a la pregària on van intervenir-hi, també, alguns dels presents. Tots ells van pregar plegats, comproment-se a “mirar sempre aquestes persones amb la mirada d'empatia i fraternitat, – deia una de les assistents a l'acte- de manera que puguin rebre-la com un petó de Déu”.

En una rotllana i amb una melodia de fons, tots els presents van cantar plegats, per fer arribar aquesta pregària per aquells pateixen aquesta injustícia basada en l'engany, el frau, l'abús de poder o d'una situació de vulnerabilitat o, fins i tot, el segrest. Una injustícia on les “les persones passen a ser una mercaderia que es pot comprar i vendre”, tal com denunciava en una entrevista, Rosa Mª Cendónla, coordinadora de SICAR Cat ONG que ofereix atenció integral a les dones esclavitzades .

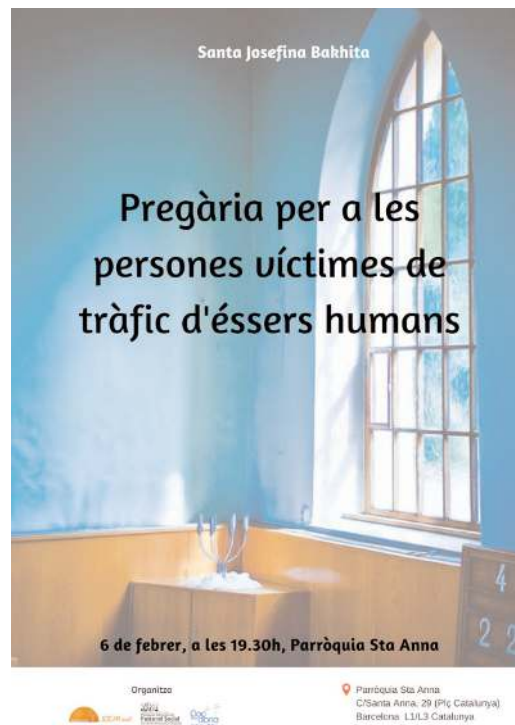
Qui era Bakhita?

Aquesta festa té lloc el dia de Santa Bakhita, que vol dir “afortunada”, i fa referència a una dona africana que als 9 anys va ser segrestada al bosc. Tot i ser venuda cinc cops, patint tortures i humiliacions al llarg de

la seva infància i adolescència, sempre va destacar per un especial carisma. marcat per la bondat i humilitat, que va impactar els mateixos segrestadors. Finalment, va trobar un patró que va acollir-la a casa com si fos de la família i va acabar ingressant a l'Institut de les Germanes de la Caritat de Venècia, conegut com a Germanes de Canossa. En aquell moment va descobrir que “Déu havia estat en el seu cor”. Va passar d'esclava a santa. Avui dia es tot un símbol de devoció a l'Àfrica.

El 17 de maig de 1992, Joan Pau II, la va beatificar i el 8 de febrer es va declarar dia oficial de culte.

Guia de bones pràctiques per l'acollida de persones immigrades i refugiades a les parròquies

9 de juny de 2017

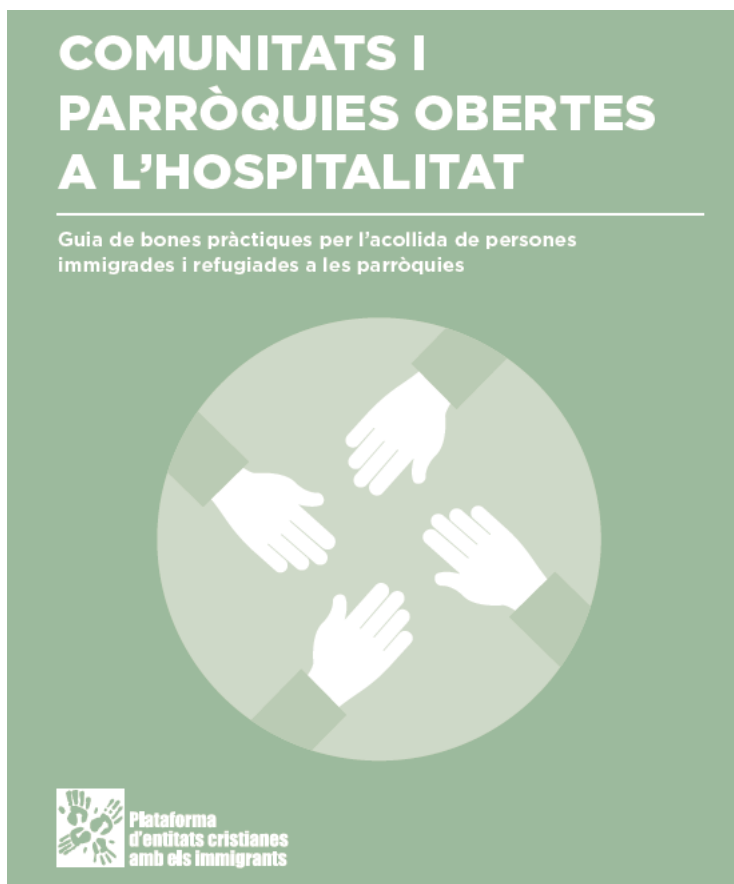
La Plataforma d'entitats cristianes per la immigració ha treballat, durant algunes reunions, com les comunitats cristianes hem d'acollir a immigrants i refugiats. Fruit d'aquestes converses hem editat una breu Guia de bones practiques per l'acollida de persones immigrades i refugiades a les parròquies.

L'objectiu d'aquesta Guia és ajudar a les comunitats en tot el treball que ja fan d'acollir migrants i refugiats, així com de sensibilització als seus membres davant del patiment de tants homes i dones, germans nostres, que s'han vist obligats a deixar casa seva , per culpa de la fam , de la persecució o de la guerra.

La Plataforma també ha format uns equips de persones que es posen a la seva disposició, per presentar aquesta Guia a les comunitats. Aquests equips també ofereixen dialogar de com portar a terme les línies d'actuacions, i també escoltar diferents experiències i suggeriments, que de segur serviran per enriquir aquestes propostes , en posteriors edicions. Per contactar amb aquests equips poden escriure'ns al correu xerradeshospitalitat@gmail.com

Com a creients en Jesucrist, no podem restar indiferents davant del drama que sofreixen tantes persones. El Papa Francesc ens recorda repetidament, que el rebuig a l'estranger és un dels principals pecats en els nostres dies.

Per aconseguir la Guia impresa pot posar se en contacte amb nosaltres en la Delegació de Pastoral social, telèfon 933176397 psocial@arqbcn.cat. També pot descarregar se la al nostre web <https://pastoralsocial.cat>.

Com assolir avui un treball decent?

1 de març de 2018

El treball decent és una cosa que manca avui dia. Per aquest motiu la pastoral Obrera de l'arxidiòcesi de Barcelona ha organitzat una taula rodona per parlar sobre aquest tema tan present en la nostra societat. Integrants de la taula rodona

Aquesta taula rodona, moderada pel periodista Josep Maria Ureta, ha estat formada per la Sra. Àngels Cuadrada, subdirectora General de Relacions Laborals i Qualitat en el Treball de la Generalitat de Catalunya, el Sr. Llorenç Villaplana, Secretari d'Acció Sindical de l'USOC i la Sra. Rosa Llamas, directora de Persones i Organització del Grup CLECE. Una representació de cada un dels actors responsables de la política i situació del món del treball: Administració, món sindical dels treballadors i treballadores i món empresarial. Moltes desigualtats per afrontar

En aquest diàleg es va coincidir en una cosa clau: encara queden moltes desigualtats i precarietats per afrontar per totes parts. Des de l'Administració, Àngels Cuadrada va reconèixer que "s'han de millorar les condicions laborals i buscar l'equilibri, la globalització ha de ser equitativa". En Llorenç Villaplana va posar de manifest que "tothom ha de tenir una vida digna i que les mateixes lleis estan permetent el treball indecent i que això els sindicats no ho poden permetre". Des del món empresarial, Rosa Llamas va manifestar que "les empreses han de ser rigoroses i complir amb els convenis".

Posteriorment es va donar la paraula a les persones convidades a la fila zero. Representants també d'entitats vinculades al món del treball: la Confederació de Treballadors Autònoms de Catalunya, el Col·lectiu "Les Libèl·lules", la CGT, l'Assemblea d'Aturats de Barcelona i els Moviments Obrers Cristians (JOC, ACO, GOAC i MIJAC). Cooperatives, un testimoni d'autogestió

En el diàleg posterior es va compartir, entre altres, el paper tan important de les cooperatives com un testimoni d'autogestió per part de la classe obrera, o el treball que ens queda per fer sobre la conscienciació de classe treballadora. També es va recordar que l'any vinent farà 100 anys de la conquesta de la jornada de 8 hores laborals. 100 anys en els quals no hem avançat gens. Potser és un repte important a recuperar. Finalment, es va acabar el diàleg amb un alè d'esperança fent una crida a la utopia en el món del treball.

Una pregària conjunta acompanyada pel bisbe auxiliar de Barcelona, Mn. Sergi Gordo, va cloure l'acte. El bisbe Gordo qui va recordar la importància del treball en la vida de les persones i recordant la nota que els Bisbes Catalans van fer l'octubre de l'any passat sobre el treball decent. Església pel treball decent

Fa poc més de dos anys que es va constituir la plataforma Església pel treball decent formada per diverses entitats socials cristianes: Càritas, Justícia i Pau, Cristianisme i Justícia, Mans Unides, la Delegació diocesana de Pastoral Social, el Seminari de Doctrina i Acció Social de l'Església, Acció Solidària Contra l'Atur, la Unió de Religiosos i Religioses de Catalunya i la Delegació diocesana de Pastoral Obrera.

Una data posposada

Cada any, el 7 d'octubre, se celebra la Jornada Mundial pel Treball Decent. Enguany, donada la situació política de Catalunya l'acte previst per aquesta plataforma va ser traslladat a una nova data que permetés participar amb més facilitat. Així, aquest 1 de març, una data molt propera al 8 de març, Jornada Mundial de la Dona treballadora, va tenir lloc la taula rodona "Com assolir avui un treball decent?".

Treball decent com a objectiu

La finalitat de la plataforma Església pel treball decent és sensibilitzar de la necessitat d'un treball decent per a tothom. Un treball que dignifiqui la persona, un dret fonamental de tota persona. Les precarietats laborals són una realitat dura i quotidiana, que es va cronificant i que moltes persones experimenten en el dia a dia: temporalitat, sous insuficients i miserables, bretxa salarial entre homes i dones, falsos autònoms forçats, l'atur, una jubilació molt injusta, en definitiva una gran pèrdua de drets. Considerem que tot plegat és el resultat d'un mal model socioeconòmic, que perjudica sobretot les persones més senzilles.

Al voltant de la taula. Celebrem el 30 aniversari de Dit i fet 11 d'abril de 2018

Cap a finals dels vuitanta, el P. Paco, aleshores vicari de la Parròquia de Sant Just, va decidir donar una resposta a la situació dels homes del carrer que ell anava coneixent al menjador de les Germanes de Teresa de Calcuta, passejant pel Barri Gòtic de Barcelona. Dit i fet es va crear per donar aixopluc i oferir un espai de convivència i autogestió per homes majors de cinquanta anys que estaven al carrer.

Amb un baix nivell d'exigència, es tractava d'implicar directament els homes en el dia a dia de la casa, per tal d'anar construint entre tots una comunitat de vida que, fent front a l'exclusió i la precarietat, pogués sortir endavant dignament, amb un estil de vida sobri i soli-

dari. Solidari, sí, perquè, aviat, la casa obrí un rober que es nodria de les aportacions dels veïns del barri i al qual podien acudir qui en necessités; també es decidí fer un menjador popular un cop a la setmana per compartir els recursos rebuts amb les persones més pobres del barri. A més, la casa es convertí en espai on compartir la vida amb veïns i veïnes, voluntaris d'altres entitats i comunitats religioses del barri en estones de pregària setmanals, àpats, eucaristies... gràcies a la presència sempre oberta i acollidora del P. Paco. Així, els homes de Dit i fet s'esdevenien uns veïns més del barri que compartien espais de convivència i festa, el dia a dia a les botigues, centre de salut... En aquells moments, Dit i fet anava de la mà d'altres iniciatives que anaven sorgint a Ciutat Vella: el casal-menjador de l'Escó, el germà Adrià, el centre Compartir al Gòtic, la comunitat de les Germanetes de l'Anyell, la tasca de sor Genoveva, el projecte Sostre a la Barceloneta...

L'any 2011 va morir el P. Paco. Ell havia fet de Dit i fet la seva casa i la seva família que el va acompanyar fins al final. El seu record ens ha esperonat a seguir endavant amb la seva intuïció. Quan ofereixes un llit, menjar, vestit i convides a la participació, es poden trobar raons per viure i la convivència s'esdevé un àmbit en el qual créixer i desenvolupar les potencialitats personals. En aquests anys, l'associació ha enfortit la seva implicació al barri i ha eixamplat les relacions amb d'altres entitats compromeses contra el sensellarisme.

Per tots aquests motius, estem celebrant amb goig els 30 anys de l'associació. El mes de març vam dur a terme una exposició de fotografies al Centre Cívic del Pati Llimona fetes pels residents de la casa a partir d'un taller de fotografia participativa que els convidà a fer un reportatge del seu dia a dia. Després, el passat 11 d'abril, vam celebrar els 30 anys tal i com, de ben segur, ho hauria fet el P. Paco: al voltant de l'eucaristia. Ens hi acompanyava el bisbe Sergi els amics i veïns del barri, els voluntaris de la casa. En començar la celebració, el bisbe Sergi va subratllar com "Dit i fet" apuntava a la coherència entre el dir i el fer, com el Senyor Ressuscitat es feia present entre nosaltres i com el voler del Pare de que tothom tingui vida a desdir ens empeny a seguir endavant amb el nostre projecte. La celebració dels 30 anys va ser una bona expressió del que volem viure en el dia a dia, convençuts que només el reconeixement mutu i la reciprocitat pot trencar l'aïllament i deshumanització de l'exclusió social.

Caminem junts en la diversitat

Dia de convivència a Vic del col·lectiu de migrants “ Caminem junts en la diversitat”

Diumenge, 10 de juny de 2018

Com ja és tradició, al final de curs, el col·lectiu “Caminem junts en la diversitat”, organitzà un dia de convivència, entre persones que formen part de diferents comunitats de migrants, i també de membres de parròquies a on hi ha una presència significativa de migrants.

El diumenge dia 10 de juny set autocars, a prop de 350 persones, sortien a les 8 del matí de la Plaça Universitat de Barcelona, direcció a Vic. Arribats a la capital de l'Osona, es dirigiren a la Catedral, allà un Guia, de Catalunya Sacra, explicà els llocs més significatius i emblemàtics de la Ciutat. Es proporcionà a cadascú dels participants un plànol de Vic, i se'ls donà una tiquet pet tots aquells que volguessin visitar el Museu episcopal, a meitat de preu

Durant la resta del matí, es visità la ciutat, i al migdia ens trobarem al recinte Firal del Sucre, a on s'havia disposat una ampli local, amb cadires i taules, per dinar, dinar que cadascú se'l portava,, i també fou el moment en que , gràcies als diferents col·lectius, poguérem tastar, menjars propis de les diferents cultures que eren presents .

A les 4 de la tarda, ens reunirem de nou a la Catedral, allà, el mateix guia del matí, feu una explicació, senzilla , i entenedora de la personalitat de Josep Sert, autor de les pintures del temple, així com ens ajudà a entendre les pintures actuals . Pintures que són el tercer projecte que elaborà l'artista

Caminem junts en la diversitat

A 2/4 de 5, el bisbe de Vic, Mons. Romà Casanova, presidí l'Eucaristia dominical. En la Missa hi hagué intervenció dels diferents col·lectius, i s'escoltaren cants en tagalo, xinés, i altres llengües.

En l'homília, el Sr. Bisbe, mostra la seva satisfacció, i la de l'església de Vic per haver escollit aquest ciutat pel dia de convivència. Glossà l'Evangelí del diumenge, especialment, el fragment en que Jesús és buscat per la seva Mare i parents. El Prelat, digué que els creients no sempre son compresos, com no fou comprès el mateix Senyor

Acabada la Missa a l'escalinata de la Catedral es férem la obligada foto de grup. I a continuació foren molts els que volgueren fotografiar-se amb el Sr. Bisbe, qui accedir amb molt de gust

Cap a quarts de set de la tarda, tornarem a Barcelona, Després d'haver passat un dia de convivència, a on malgrat la presència de la pluja en alguns moments, aquesta no impedir cap de les activitats

Els organitzadors volem manifestar el nostre agraïment a totes les persones que van fer possible aquesta Jornada, de manera molt especial als membres de la Cúria episcopal de Vic, que ens feren gestions de cara trobar un lloc per dinar i pel guia, i de i el nostre reconeixement al Sr. Bisbe Romà Casanova, que acceptà la nostra invitació, i ens dóna tot tipus de facilitats

El fet religiós, factor d'integració i cohesió social

Conclusions del treball fet per la Plataforma el curs 2017-18

**plataforma
d'entitats
cristianes
amb els
immigrants**

La dimensió religiosa de l'acollida i la integració social

Al llarg dels darrers mesos, la Plataforma d'entitats cristianes amb els immigrants, formada per més d'una vintena d'entitats i col·lectius, hem tingut ocasió de reflexionar i debatre, amb la participació d'experts i representants de diferents institucions, sobre la relació entre el fet religiós i la cohesió social.

Hem constatat que, a conseqüència del fet migratori i la globalització, a Catalunya vivim en una societat cada cop més plural cultural i religiosa. Això comporta una enorme complexitat social. Però també una gran oportunitat per promoure una societat més sàvia, més madura i més conscient que la humanitat és cridada a viure com a una gran família.

En aquesta societat, **les creences religioses són importants per a la vida de moltes persones**, tant novingudes com nascudes en el nostre país. Les creences religioses contribueixen a construir la identitat personal i els projectes vitals, donen sentit a la vida, afavoreixen el sentiment de pertinença, actuen com a factors de motivació de les accions i aporten canvis transformadors a les nostres societats en bé de la pau, la justícia, la llibertat i la fraternitat.

És per això que en les actituds i les pràctiques personals i institucionals d'acollida i integració a la nostra societat cal tenir sempre en compte aquesta dimensió religiosa de les persones. **Sense la perspectiva religiosa, l'acollida no pot ser completa ni es dóna una hospitalitat plena.**

Constatem que **les institucions i comunitats religioses del nostre país fan una tasca molt important en favor de l'acollida, la integració i la cohesió social.** Promouen l'ajut i la integració de les persones procedents de la immigració. Són espais de convivència, ajut mutu, pregària i celebració de persones de diferents orígens que comparteixen la mateixa religió.

Creiem humilment que les nostres entitats en són un exemple. Hem pogut compartir les diferents activitats que desenvolupem: acollida d'immigrants i refugiats, atenció social, orientació, formació, relació amb altres confessions, espais de coneixement, col·laboració i convivència, de divulgació de la pluralitat religiosa, defensa de la llibertat religiosa i de consciència, treball conjunt per la pau i els drets humans, etc.

D'altra banda, les tradicions i institucions religioses promouen també valors ètics que afavoreixen el bé comú: la solidaritat, l'hospitalitat, la pau, la protecció dels més febles... La societat necessita i es beneficia d'aquesta aportació de les religions.

La llibertat religiosa, dret humà fonamental

La llibertat religiosa i de consciència és un dret humà fonamental, reconegut a la Llei i als Tractats internacionals. La llibertat religiosa inclou **el dret a manifestar la pròpia religió o creença, individual i col·lectivament, tant en públic com en privat, mitjançant l'ensenyament, la pràctica el culte i l'observança.** Cal respectar i protegir activament aquest dret. Atemptar contra la llibertat religiosa de les persones és menysprear la seva dignitat. Per això ens dol i ens preocupa que existeixin actuacions d'alguns grups a la nostra societat que provoquen la discriminació de les persones per raó de les seves creences religioses o que obstaculitzen l'expressió pública de la pròpia fe. En aquest sentit, considerem especialment greus els obstacles que pateixen algunes comunitats musulmanes a l'hora d'obrir els seus oratoris.

Poder viure i manifestar lliurement les pròpies creences és un factor que contribueix a la integració i a la transformació social. Quan les persones poden desenvolupar en llibertat les pròpies creences religioses, compartir-les, relacionar-se amb els altres i organitzar-se d'acord amb aquestes creences, contribueixen i donen el millor de sí mateixes al benestar col·lectiu. Això promou el sentit de pertinença a la societat.

Quan, en canvi, les persones experimenten que les seves creences són rebutjades o pateixen hostilitat per aquest fet, la convivència queda ferida. Les situacions de discriminació i d'exclusió per raó de les creences poden despertar sentiments negatius i afavorir l'actuació de grups extremistes que inciten a l'odi i a l'agressivitat. Som conscients que algunes interpretacions fonamentalistes o integristes de la religió poden derivar en el fanatisme i generar greus problemes per a convivència. Les conseqüències que comporta les hem conegut al llarg de la història i les patim avui.

Per altra banda, també cal evitar un exclusiu re-centrament de les persones dins de grups d'una mateixa fe religiosa que pugui afavorir l'aïllament o l'exclusió.

Coneixement mutu, diàleg i interrelació entre grups socials i religiosos

Per tot això és important que des de tots els àmbits socials es promogui activament **la interrelació, el diàleg, el coneixement mutu entre persones i grups i la cultura religiosa**. El desconeixement dificulta la convivència i reforça els prejudicis, les pors i l'hostilitat entre diferents.

La normalitat en la expressió de la pràctica religiosa i de la interrelació entre persones i grups és el camí per construir una societat inclusiva. Aquest és un repte de les administracions públiques, de les entitats religioses i de tota la societat.

L'escola té un paper important en aquest àmbit. Li correspon educar la llibertat religiosa i la dimensió espiritual de la persona, contribuir al bon coneixement del fet religiós en la seva pluralitat, neutralitzar prejudicis i prevenir que les persones siguin manipulades per l'extremisme. Cal garantir aquesta formació religiosa que, alhora, és un dret de les persones. Hem constatat que no hi ha un únic model per garantir aquesta formació i tampoc no hi ha consens a la nostra societat sobre quina és la fórmula acadèmica més idònia. Per això, fem una crida a un debat seré i profund sobre aquesta important qüestió.

Les **administracions públiques han de vetllar per atendre la diversitat religiosa, garantir la llibertat de culte, vetllar per l'atenció religiosa de les persones** en les diferents situacions vitals i promoure l'aportació positiva de les religions al bé comú. Per assolir aquestes finalitats han de **col·laborar amb les diferents confessions religioses** en molts àmbits. Constatem que, en termes generals, malgrat algunes discursos i actituds contràries, administracions públiques i institucions religioses col·laboren amb normalitat en el nostre país.

Alhora, considerem molt important **promoure el coneixement, el diàleg i la col·laboració entre confessions** com un factor clau per la convivència i la cohesió social. Les esglésies i entitats cristianes hem de potenciar la nostra capacitat de relació i col·laboració a tots nivells amb les altres confessions d'una manera generalitzada per tal d'afavorir la llibertat religiosa, la convivència i la pau. Cal promoure arreu del país **espais permanents d'intercanvi i debat, celebracions interreligioses i col·laboracions** concretes en molts àmbits. Les entitats que integrem la Plataforma d'entitats cristianes amb els immigrants volem refermar el nostre compromís en favor d'aquests reptes.

Barcelona, 14 de juny de 2018

Acció dels Cristians contra la Tortura (ACAT), Acció Catòlica Obrera (ACO), Bayt-al-Thaqafa, Càritas Diocesana de Barcelona, Cintra-Benallar, Fundació Viarany- Centre Comvivim, Comunitats de vida cristiana a Catalunya, Centre d'Estudis Cristianisme i Justícia (Fundació Lluís Espinal), Delegació Diocesana de Pastoral Obrera de l'Arquebisbat de Barcelona, Delegació Diocesana de Pastoral Social de l'Arquebisbat de Barcelona, Ekumene (Centre Social Domingo Solà), Equip de pastoral obrera de Badalona, Fundació Escola Cristiana de Catalunya, Fundació Migra-Studium, Fundació Salut Alta, Germandat Obrera d'Acció Catòlica (GOAC-HOAC), Grup de Juristes Roda Ventura, Iniciatives Solidàries, Interculturalitat i Convivència, Joventut Obrera Cristiana (JOC), Justícia i Pau de Barcelona, Mans Unides de Barcelona, Moviment de Professionals Catòlics de Barcelona, Religioses en Barris Obrers, Unió de Religiosos de Catalunya (URC), Comunitats Adsis de Barcelona, Capellans Obrers, AIDIR, Església Protestant de Barcelona Centre, Fundació Ortodoxa

Els propers 22, 23 i 24 de juny està previst l' "Encuentro Nacional de Gitanos" a Córdoba per tal de que gitanos de totes les diòcesis d'Espanya tinguin experiència d'Església com a poble de Déu.

Durant aquests dies, gitanos, juntament amb delegats i agents de pastoral en general, compartiran l'Eucaristia, moments de pregària, catequesi, testimoniatsges a través d'un itinerari espiritual per la ciutat i la celebració d'un gicalí (un encontre de pregària organitzat pels gitanos de la diòcesi de Córdoba mitjançant lloances i cants gitans). Hi haurà revetlla de Sant Joan i una trobada amb la XLIX Romeria Gitana al Santuario de la Virgen de la Sierra (Cabra)

Us hi podeu inscriure a pastoralconlosgitanos@conferenciaepiscopal.es o al telèfon 656958387

Senyor, fes que sigui d'aquells

Senyor,
fes que sigui d'aquells
que arriquen la seva vida,
que donen la seva vida.
Per què serveix la vida
sinó per donar-la.

Senyor, vós que heu nascut
a l'atzar d'un viatge,
i heu mort com un malfactor,
després d'haver seguit, sense diners,
tots els camins:
els de l'exili,
els dels pelegrinatges,
els de les predicacions itinerants...,
feu-me sortir del meu egoisme,
del meu confort.

Que, marcat amb la vostra creu,
no tingui por de la vida dura.

L'AIXECA'T EN PDF

Per tots aquells que vulgueu rebre el nostre butlletí via e-mail, ens podeu fer arribar un correu electrònic a la nostra adreça i us el farem arribar:

web de "Caminem Junts en la diversitat":
<http://caminemjuntsenladiversitat.blogspot.com/>

BON ESTIU!!

SUMARI

- Caminem junts en la diversitat. (p. 2, p.8-9)
- Secretariat pels marginats (p. 3-4 i p. 7)
- Plataforma d'entitats cristianes amb els immigrants (p. 5 i p.10-11)
- Delegació de pastoral social (p. 6)
- Pastoral gitana (p.12)